

OBWIESZCZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 11 września 1985 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych.

1. Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 36, poz. 168) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 14, poz. 101), z uwzględnieniem:
- 1) zmian wprowadzonych ustawami: z dnia 14 lutego 1967 r. o zmianie ustawy o wyższych szkołach artystycznych (Dz. U. Nr 6, poz. 20), z dnia 20 grudnia 1968 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 46, poz. 335) oraz z dnia 12 kwietnia 1973 r. o zmianie przepisów dotyczących stopni naukowych i tytułów naukowych oraz organizacji instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 89) — objętych jednolitym tekstem ustalonym obwieszczeniem Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 10 lipca 1973 r. (Dz. U. Nr 32, poz. 192);
 - 2) zmian wprowadzonych ustawą z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113) oraz
- ustawą z dnia 25 lipca 1985 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 36, poz. 168);
- 3) zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia niniejszego jednolitego tekstu, z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów, punktów i liter.
2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:
- 1) art. 26 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 14, poz. 101) w brzmieniu:
„Art. 26. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
 - 2) art. 2 i art. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1968 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 46, poz. 335) w brzmieniu:
„Art. 2. Osobom, które nie mając stopnia naukowego zajmują w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stanowiska docentów etato-

wych lub samodzielnych pracowników naukowo-badawczych, mogą być nadawane tytuły naukowe przewidziane w niniejszej ustawie."

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

3) art. 10 ustawy z dnia 12 kwietnia 1973 r. o zmianie przepisów dotyczących stopni naukowych i tytułów naukowych oraz organizacji Instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 89) w brzmieniu:

„Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

4) art. 233 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113) w brzmieniu:

„Art. 233. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1982 r.”;

5) art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o zmianie ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 36, poz. 168) w brzmieniu:

„Art. 2. 1. Jednostki organizacyjne, które na podstawie dotychczasowych przepisów są uprawnione do nadawania stopni naukowych, zachowują to uprawnienie przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, uprawnienia do nadawania stopni naukowych są nadawane w trybie i na zasadach określonych niniejszą ustawą.

Art. 3. Centralna Komisja Kwalifikacyjna do Spraw Kadr Naukowych, działająca w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, działa do końca kadencji, na którą została powołana”.

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego: **B. Miśkiewicz**

Załącznik do obwieszczenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 11 września 1985 r. (poz. 202)

USTAWA

z dnia 31 marca 1965 r.

o stopniach naukowych i tytułach naukowych.

Rozdział 1

Stopnie naukowe.

Art. 1. 1. Stopniami naukowymi są stopnie doktora i doktora habilitowanego określonej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej.

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, ustala bliższe określenie stopni naukowych w zależności od dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej, których te stopnie dotyczą.

Art. 2. Stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego są nadawane w wydziałach i instytutach szkół wyższych, placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, w instytutach naukowo-badawczych oraz w samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego, które posiadają uprawnienie do ich nadawania, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”.

Art. 3. 1. Uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która:

- 1) zatrudnia co najmniej ośmiu pracowników z tytułem naukowym, ze stopniem naukowym i zajmujących stanowisko docenta, reprezentujących dziedzinę nauki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie, z tym że liczba pracowników z tytułem naukowym lub ze stopniem naukowym doktora habilitowanego nie może być mniejsza niż pięć.
- 2) uzyskała pozytywną ocenę poziomu działalności naukowej, wydaną przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną do Spraw Kadr Naukowych, zwaną dalej „Centralną Komisją Kwalifikacyjną”, na wniosek organu właściwego do podejmowania decyzji o nadaniu uprawnienia.

2. Uprawnienie do nadawania stopnia naukowego

doktora habilitowanego może otrzymać jednostka organizacyjna, która:

1) zatrudnia co najmniej dwunastu pracowników z tytułem naukowym lub zajmujących stanowisko docenta ze stopniem naukowym doktora habilitowanego, reprezentujących dziedzinę nauki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie, z tym że pracowników z tytułem naukowym nie może być mniej niż sześciu,

2) uzyskała pozytywną ocenę poziomu działalności naukowej, wydaną przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną na wniosek organu właściwego do podejmowania decyzji o nadaniu uprawnienia.

3. Uprawnienie do nadawania stopni naukowych może obejmować tylko te dyscypliny nauki, które w danej jednostce organizacyjnej są reprezentowane przez co najmniej pięciu pracowników z tytułem naukowym lub ze stopniem naukowym doktora habilitowanego.

4. Dla osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, zatrudniająca jednostka organizacyjna stanowi podstawowe miejsce pracy.

Art. 4. 1. Uprawnienie, o którym mowa w art. 3, jest nadawane w porozumieniu z Centralną Komisją Kwalifikacyjną przez:

1) Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Radą Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego — w odniesieniu do jednostek organizacyjnych szkół wyższych, na wniosek ministra nadzorującego szkołę wyższą,

2) Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk — w odniesieniu do jej placówek, w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego,

3) Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego — w odniesieniu do innych jednostek organizacyjnych, na wniosek ministra nadzorującego daną jednostkę organizacyjną.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach można przyznać uprawnienie do nadawania stopni naukowych jednostce organizacyjnej, która nie spełnia kryteriów określonych w art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, ustalając kryteria realizacji tego uprawnienia. Przepis art. 5 stosuje się odpowiednio.

3. Wykaz jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych wraz z określeniem nazw nadawanych stopni naukowych oraz wykaz dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w zakresie których mogą być nadawane stopnie naukowe, ogłasza Minister Nauki i Szkolnictwa Wyzszego.

4. Zasady i tryb zgłaszania wniosków o przyznanie uprawnienia do nadawania stopni naukowych określa w drodze rozporządzenia Minister Nauki i Szkolnictwa Wyzszego w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk oraz Centralną Komisją Kwalifikacyjną.

Art. 5. 1. Uprawnienie do nadawania stopni naukowych ulega zawieszeniu z mocy prawa od dnia, w którym liczba zatrudnionych w jednostce organizacyjnej pracowników posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego zmniejszyła się poniżej minimum określonego w art. 3 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3.

2. O sposobie zakończenia przewodów doktorskich i habilitacyjnych wszczętych przed dniem, o którym mowa w ust. 1, decyduje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyzszego w porozumieniu z Centralną Komisją Kwalifikacyjną.

3. O zmianach stanu zatrudnienia wpływających na uprawnienie do nadawania stopni naukowych jednostka organizacyjna zawiadamia niezwłocznie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyzszego oraz Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk w odniesieniu do jej placówek.

Art. 6. 1. Centralna Komisja Kwalifikacyjna dokonuje okresowej oceny poziomu naukowego rozpraw doktorskich i habilitacyjnych, a w razie potrzeby — również poziomowi działalności naukowej stanowiącej podstawę nadawania stopni naukowych w jednostce organizacyjnej, a także zasadności podejmowanych uchwał. Oceny tej Centralna Komisja Kwalifikacyjna dokonuje z własnej inicjatywy lub na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyzszego, innego ministra nadzorującego szkołę wyższą, instytut naukowo-badawczy lub samodzielną placówkę typu naukowo-dydaktycznego oraz Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk w odniesieniu do jej placówek.

2. Jeżeli ocena, o której mowa w ust. 1, jest negatywna, Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia o niej niezwłocznie zainteresowaną jednostkę organizacyjną oraz organ właściwy do nadania uprawnienia, który w terminie sześciu miesięcy od dnia powzięcia wiadomości może:

- 1) cofnąć uprawnienie,
- 2) ograniczyć uprawnienie poprzez zobowiązanie jednostki organizacyjnej do przedstawiania każdej uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora do zatwierdzenia Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

3. W wypadku cofnięcia uprawnienia czynności związane z zakończeniem przewodów doktorskich i habilitacyjnych będących w toku przeprowadzają jednostki organizacyjne wskazane przez organ, o którym mowa w ust. 2.

4. Organ, który cofnął lub ograniczył uprawnienie, jest obowiązany do ponownego rozpatrzenia sprawy, jeżeli zainteresowana jednostka organizacyjna przedstawi

nowe okoliczności, nie znane przy cofnięciu lub ograniczeniu uprawnienia.

5. Ponowne uzyskanie uprawnienia lub cofnięcie jego ograniczenia następuje na zasadach i w trybie obowiązującym przy nadaniu uprawnienia po raz pierwszy.

Art. 7. W braku jednostki organizacyjnej dla przeprowadzenia przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego, a także gdy żadna jednostka uprawniona do nadawania stopni naukowych w określonej dziedzinie nauki nie może przeprowadzić takiego przewodu z uwagi na brak określonej w art. 3 ust. 3 liczby osób posiadających tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie odpowiadającej zakresowi rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej, Centralna Komisja Kwalifikacyjna, działając na wniosek rady wydziału (rady naukowej) lub z własnej inicjatywy, w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyzszego albo Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk w odniesieniu do jej placówek, może wyrazić zgodę na uzupełnienie składu rady wydziału (rady naukowej) tej jednostki organizacyjnej o osoby nie będące członkami tej rady. Osoby te mają uprawnienia członka rady wydziału (rady naukowej) w sprawach danego przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego.

Art. 8. Stopień doktora jest nadawany w drodze przewodu doktorskiego.

Art. 9. 1. Stopień doktora może być nadany osobie, która:

- 1) ukończyła studia w szkole wyższej uzyskując tytuł magistra, magistra inżyniera, lekarza, oficera dyplomowanego lub inny równorzędny oraz wykazała uzdolnienia do pracy naukowo-badawczej,
- 2) zdała z wynikiem pomyślnym przepisane egzaminy doktorskie,
- 3) przedłożyła rozprawę doktorską,
- 4) wykazuje nienaganną postawę obywatelską.

2. Do przewodu doktorskiego można także dopuścić osobę, która ukończyła studia zawodowe w szkole wyższej lub studia równorzędne, jeżeli osoba ta w toku pracy zawodowej osiągnęła rezultaty, świadczące o szczególnych uzdolnieniach do pracy naukowo-badawczej.

3. W wyjątkowych przypadkach do przewodu doktorskiego można dopuścić osobę, która wprawdzie nie ukończyła studiów określonych w ust. 1 lub 2, lecz wykazała się zasobem wiedzy i dorobkiem naukowym, świadczącym o przygotowaniu i uzdolnieniu do pracy naukowo-badawczej; wymaga to w zakresie szkół wyższych zgody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyzszego, a w pozostałym zakresie — zgody Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk.

Art. 10. 1. Rozprawa doktorska powinna stanowić samodzielne rozwiązanie przez autora zagadnienia naukowego i wykazywać jego ogólną wiedzę teoretyczną w danej dyscyplinie naukowej.

2. Praca projektowa, konstrukcyjna lub technologiczna może stanowić rozprawę doktorską, jeżeli odpowiada warunkom określonym w ust. 1.

3. Rozprawę doktorską może także stanowić część pracy zespołowej, jeżeli wykazuje ona indywidualny wkład kandydata, odpowiadający warunkom określonym w ust. 1.

Art. 11. Przewód doktorski przeprowadzają i stopień doktora nadają:

- 1) w szkołach wyższych i samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — rady wydziału lub rady naukowe innych jednostek organizacyjnych,
- 2) w placówkach Polskiej Akademii Nauk — rady naukowe tych placówek,
- 3) w instytutach naukowo-badawczych — ich rady naukowe.

Art. 12. 1. Jednostki organizacyjne uprawnione do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego mogą, za zgodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, prowadzić studia doktoranckie.

2. Osoba odbywająca stacjonarne studia doktoranckie ma uprawnienia pracownicze. Do osoby tej nie stosuje się przepisu art. 25 ust. 2.

Art. 13. Osobom przygotowującym się do przewodu doktorskiego mogą być przyznawane stypendia naukowe.

Art. 14. Stopień doktora habilitowanego jest nadawany w drodze przewodu habilitacyjnego.

Art. 15. Do przewodu habilitacyjnego może być dopuszczona osoba, która posiadając stopień naukowy doktora:

- 1) uzyskała znaczny dorobek naukowy,
- 2) przedłożyła rozprawę habilitacyjną,
- 3) wykazuje nienaganną postawę obywatelską.

Art. 16. 1. Rozprawa habilitacyjna powinna stanowić poważny wkład kandydata w rozwój określonej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej.

2. Rozprawę habilitacyjną powinno stanowić specjalnie napisane dzieło, opublikowane w całości lub zasadniczej części; przez publikację rozumie się także udostępnienie dzieła w inny sposób społeczności naukowej, a w szczególności specjalistom z danej dyscypliny. Może to być również zamieszczony w czasopiśmie naukowym monotematyczny cykl samodzielnych oryginalnych publikacji stanowiących część dorobku naukowego osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, powstałego po uzyskaniu stopnia naukowego doktora.

3. Rozprawę habilitacyjną może stanowić oryginalne i zrealizowane osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne lub technologiczne, jeżeli łączy się z rozwiązaniem istotnego problemu naukowego.

4. Rozprawę habilitacyjną może stanowić część pracy zespołowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, odpowiadającym warunkom określonym w ust. 1.

5. Rada wydziału (rada naukowa) może uchylić obowiązek przedstawienia rozprawy w formie publikacji, o której mowa w ust. 2, jeżeli została przyjęta do druku. Opublikowanie rozprawy jest wówczas warunkiem zażyczenia przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną uchwały rady wydziału (rady naukowej) o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

6. Obowiązek publikacji nie dotyczy rozpraw habilitacyjnych, których przedmiot jest objęty tajemnicą państwową lub służbową.

Art. 17. Przewód habilitacyjny przeprowadzają i stopień naukowy doktora habilitowanego nadają:

- 1) w szkołach wyższych i samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — rady wydziału lub rady naukowe innych jednostek organizacyjnych,

- 2) w placówkach Polskiej Akademii Nauk — rady naukowe tych placówek,
- 3) w instytutach naukowo-badawczych — ich rady naukowe.

Art. 18. 1. Czynności przewodu doktorskiego i habilitacyjnego kończą się uchwałami rady wydziału (rady naukowej).

2. Uchwały, o których mowa w ust. 1, są ważne, jeżeli zostały podjęte w głosowaniu tajnym w obecności co najmniej połowy liczby osób uprawnionych do głosowania, a za przyjęciem uchwały wypowiedziały się więcej niż połowa osób uczestniczących w głosowaniu.

Art. 19. 1. W sprawach nadawania stopni naukowych uprawnieni do głosowania są:

- 1) w czynnościach przewodu doktorskiego:
 - a) członkowie rady wydziału (rady naukowej) — posiadający tytuł naukowy i docenci ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora,
 - b) osoby zaproszone do uzupełnienia składu rady zgodnie z art. 7,
 - c) promotor rozprawy doktorskiej oraz recenzenci rozprawy doktorskiej,
- 2) w czynnościach przewodu habilitacyjnego:
 - a) członkowie rady wydziału (rady naukowej) — posiadający tytuł naukowy i docenci ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora,
 - b) osoby zaproszone do uzupełnienia składu rady zgodnie z art. 7,
 - c) recenzenci rozprawy habilitacyjnej.

2. Promotorem rozprawy doktorskiej może być osoba posiadająca tytuł naukowy, a także docent ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora.

3. Recenzentami rozpraw doktorskich mogą być osoby posiadające tytuł naukowy, docenci ze stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora, a rozpraw habilitacyjnych — osoby posiadające tytuł naukowy lub docenci ze stopniem naukowym doktora habilitowanego.

Art. 20. 1. Osobie ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego przysługuje odwołanie od uchwał rady wydziału (rady naukowej) odmawiających:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego,
- 2) przyjęcia rozprawy doktorskiej,
- 3) nadania stopnia naukowego doktora,
- 4) wszczęcia przewodu habilitacyjnego,
- 5) dopuszczenia do kolokwium habilitacyjnego,
- 6) przyjęcia kolokwium habilitacyjnego,
- 7) nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

2. Odwołanie wnosi się do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej za pośrednictwem rady wydziału (rady naukowej) w terminie miesiąca od dnia powiadomienia zainteresowanego o treści uchwały. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wraz ze swoją opinią i aktami przewodu w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania.

3. Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy, Centralna Komisja Kwalifikacyjna albo utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę, albo uchylając ją przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia radzie wydziału (radzie naukowej) innej jednostki organizacyjnej.

4. O rozstrzygnięciu Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia osobę, którą wniosła odwołanie, oraz zainteresowaną radę wydziału (radę naukową).

Art. 21. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora staje się prawomocna, jeżeli przeciwko uchwale nie złożą sprzeciwu:

- 1) minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą, instytutem naukowo-badawczym lub samodzielną placówką typu naukowo-dydaktycznego, w której przewód doktorski jest przeprowadzany,
- 2) Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, gdy przewód doktorski jest przeprowadzany w placówce naukowej Polskiej Akademii Nauk.

2. Sprzeciw może być złożony w terminie dwóch miesięcy od dnia przekazania uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora wraz z aktami przewodu doktorskiego.

3. W wypadku ograniczenia jednostce uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, lub złożenia sprzeciwu określonego w ust. 1, uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną.

4. Uchwała lub sprzeciw, o których mowa w ust. 3, powinny być przedstawione Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wraz z aktami przewodu doktorskiego w terminie miesiąca od dnia podjęcia uchwały lub złożenia sprzeciwu.

5. O zatwierdzeniu uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora w wypadkach określonych w ust. 1—4 Centralna Komisja Kwalifikacyjna rozstrzyga w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania uchwały.

Art. 22. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego staje się prawomocna z chwilą jej zatwierdzenia przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną. Przepis art. 21 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. O zatwierdzeniu uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego Centralna Komisja Kwalifikacyjna rozstrzyga w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania uchwały wraz z aktami przewodu habilitacyjnego.

3. W wypadku niezatwierdzenia uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego rada wydziału (rada naukowa) może w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia jej rozstrzygnięcia wystąpić do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Przed podjęciem ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie określonej w ust. 3 Centralna Komisja Kwalifikacyjna może umożliwić wymianę poglądów pomiędzy występującymi w przewodzie recenzentami pracy habilitacyjnej.

Art. 23. Jeżeli Centralna Komisja Kwalifikacyjna nie rozstrzygnie spraw w terminie określonym w ustawie, jest obowiązana do zawiadomienia zainteresowanej jednostki organizacyjnej o przyczynach zwłoki i wskazania nowego terminu rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 24. 1. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego może zostać unieważniona w razie stwierdzenia, że rozprawa doktorska lub habilitacyjna narusza w sposób istotny autorskie dobra osobiste innych osób.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli od nadania stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego upłynęło więcej niż 10 lat.

3. Właściwa do unieważnienia uchwały o nadaniu stopnia naukowego jest Centralna Komisja Kwalifikacyjna.

4. Postępowanie w sprawie o unieważnienie uchwały wszczyna się z urzędu lub na wniosek:

- 1) osoby, której prawa autorskie zostały naruszone, lub jej następców prawnych,
- 2) rady wydziału (rady naukowej), która podjęła uchwałę o nadaniu stopnia naukowego, lub rady wydziału (rady naukowej) jednostki organizacyjnej zatrudniającej osobę, której nadano stopień naukowy,
- 3) ministra nadzorującego szkoły wyższe, instytuty naukowo-badawcze lub samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego albo Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk.

5. O wszczęciu postępowania w sprawie unieważnienia uchwały o nadaniu stopnia naukowego Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia osobę, której dotyczą zarzuty; osoba ta ma prawo do złożenia pisemnych wyjaśnień oraz przedstawienia dowodów na swoją obronę. O wszczęciu postępowania zawiadamia się również radę wydziału (radę naukową), która nadała stopień naukowy.

6. O unieważnieniu uchwały o nadaniu stopnia naukowego Centralna Komisja Kwalifikacyjna zawiadamia radę wydziału (radę naukową), która nadała ten stopień.

Art. 25. 1. Osobom przygotowującym się do przewodu habilitacyjnego mogą być przyznawane stypendia naukowe.

2. Pracownikowi nie będącemu nauczycielem akademickim lub pracownikiem naukowo-badawczym, przygotowującemu rozprawę doktorską lub habilitacyjną, przysługuje płatny urlop w wymiarze 28 dni roboczych na przygotowanie rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej oraz zwolnienie od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia na przeprowadzenie obrony rozprawy doktorskiej lub habilitacyjnej.

Art. 26. 1. Stopnie naukowe uzyskane za granicą mogą być uznane w drodze nostryfikacji za równorzędne ze stopniami naukowymi określonymi w niniejszej ustawie.

2. Stopnie naukowe uzyskane za granicą są uznawane za równorzędne ze stopniami naukowymi określonymi w niniejszej ustawie na zasadach przewidzianych w umowach międzynarodowych.

Art. 27. 1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, określa w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady przyznawania stypendiów naukowych i ich wysokość oraz prawa i obowiązki osób pobierających te stypendia,
- 2) zasady rekrutacji na studia doktoranckie, prowadzenia i odbywania tych studiów, zakres uprawnień pracowniczych oraz prawa i obowiązki osób, które w ramach studiów doktoranckich lub poza nimi przystąpiły do przewodu doktorskiego albo też przystąpiły do przewodu habilitacyjnego,
- 3) tryb uznawania w drodze nostryfikacji stopni naukowych uzyskanych za granicą za równorzędne ze stopniami określonymi w niniejszej ustawie.

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk określa szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz zakres egzaminów doktorskich i kolokwium habilitacyjnych.

Art. 28. 1. Przepisy ustawy dotyczące nadawania stopni naukowych stosuje się w wyższych szkołach wojskowych i w wojskowych instytutach naukowo-badawczych, z uwzględnieniem następujących postanowień szczególnych:

- 1) uprawnienia do nadawania stopni naukowych w dziedzinie nauk wojskowych wydziałom lub innym jednostkom organizacyjnym wyższych szkół wojskowych oraz wojskowym instytutom naukowo-badawczym lub ich jednostkom organizacyjnym nadaje Minister Obrony Narodowej po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego; w uzasadnionych wypadkach uprawnienie do nadawania stopni naukowych w dziedzinie nauk wojskowych może być nadane radom naukowym wyższych szkół wojskowych,
- 2) w wypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 3, Minister Obrony Narodowej może zezwolić na ubieganie się o nadanie stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk wojskowych po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 3) organem odwoławczym w sprawach uchwał podjętych w przewodach doktorskich lub habilitacyjnych w dziedzinie nauk wojskowych jest Rada Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 4) organem zatwierdzającym uchwałę o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk wojskowych jest Rada Wyższego Szkolnictwa Wojskowego,
- 5) Komisja Kwalifikacyjna Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego kieruje się w swej działalności zasadami i trybem postępowania obowiązującymi Centralną Komisję Kwalifikacyjną,
- 6) zasady uznawania stopni naukowych w dziedzinie nauk wojskowych uzyskanych za granicą za równorzędne ze stopniami naukowymi nadawanymi w kraju określa Minister Obrony Narodowej,
- 7) obowiązujący wykaz dyscyplin naukowych w dziedzinie nauk wojskowych ustala Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- 8) przepisy, o których mowa w art. 27 ust. 2, w stosunku do wyższych szkół wojskowych oraz wojskowych instytutów naukowo-badawczych wydaje Minister Obrony Narodowej.

2. Uprawnienia Ministra Obrony Narodowej oraz Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego, o których mowa w ust. 1, przysługują odpowiednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Radzie Wyższego Szkolnictwa Resortu Spraw Wewnętrznych w zakresie specjalistycznych dyscyplin naukowych o bezpieczeństwie państwa i porządku publicznym oraz ochronie przeciwpożarowej.

Roździał 2

Tytuły naukowe.

Art. 29. 1. Tytułami naukowymi są tytuły profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego określonej dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej albo określonej dziedziny sztuki lub dyscypliny artystycznej.

2. Przepis art. 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio do tytułów naukowych.

Art. 30. 1. Tytuł profesora nadzwyczajnego może być nadany osobie, która:

- 1) uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego i od chwili uzyskania tego stopnia pomnożyła swój dorobek naukowo-badawczy i dydaktyczno-wychowawczy lub
- 2) uzyskała stopień naukowy doktora i wykazuje się szczególnie poważnymi wynikami w pracy naukowo-badawczej i dydaktyczno-wychowawczej.

2. Tytuł profesora zwyczajnego może być nadany osobie posiadającej tytuł profesora nadzwyczajnego, która od chwili uzyskania tego tytułu wydatnie pomnożyła swój dorobek naukowo-badawczy i dydaktyczno-wychowawczy.

3. Za pracę dydaktyczno-wychowawczą uznaje się również udział w zorganizowanym kształceniu i doskonaleniu kadr naukowych oraz kierowanie zespołami badawczymi.

4. Tytuł profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego może być nadany osobie, która nie posiada stopnia naukowego i tytułu naukowego, ma jednak wybitne, zastosowane w praktyce osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej lub w twórczej pracy zawodowej oraz kwalifikacje do prowadzenia pracy naukowo-badawczej i dydaktyczno-wychowawczej w zakresie wymaganym od profesora.

5. W zakresie sztuki i dyscyplin artystycznych:

- 1) stopień naukowy nie stanowi warunku nadania tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego,
- 2) przez użyte w ust. 1—4 określenia: praca naukowo-badawcza, dorobek naukowo-badawczy, kadry naukowe — należy rozumieć odpowiednio również pracę artystyczną, dorobek w pracy artystycznej, kadry naukowo-dydaktyczne.

6. Tytuł naukowy może być nadany osobie, która w pełni akceptuje konstytucyjne zasady ustrojowe Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i kieruje się nimi w swojej działalności.

Art. 31. 1. Tytuły naukowe nadaje Rada Państwa na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

2. Kandydata do tytułu naukowego przedstawia Prezesowi Rady Ministrów:

- 1) minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą lub samodzielną placówką typu naukowo-dydaktycznego, gdy chodzi o osobę zatrudnioną w tej szkole lub w placówce — na wniosek właściwej rady wydziału lub rady naukowej innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej,
- 2) Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk, gdy chodzi o osobę zatrudnioną w placówce naukowej Akademii — na wniosek rady naukowej tej placówki,
- 3) minister, któremu podlega lub który nadzoruje instytut naukowo-badawczy, gdy chodzi o osobę tam zatrudnioną — na wniosek rady naukowej tego instytutu,
- 4) Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk — w innych przypadkach niż wymienione w pkt 1—3.

3. Przed przedstawieniem Prezesowi Rady Ministrów kandydatów do tytułu naukowego należy zasięgnąć opinii:

- 1) Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych, z wyjątkami, o których mowa w pkt 2 i 3,
- 2) Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego lub Rady Wyższego Szkolnictwa Resortu Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do kandydata do tytułu naukowego odpowiednio w dziedzinie nauk wojskowych lub specjalistycznych dyscyplin naukowych o bezpieczeństwie państwa i porządku publicznym oraz ochronie przeciwpożarowej,

3) Rady Wyższego Szkolnictwa Artystycznego w razie przedstawienia kandydata do tytułu naukowego w zakresie dyscyplin artystycznych.

4. Minister sprawujący nadzór nad szkołą wyższą, samodzielną placówką typu naukowo-dydaktycznego lub Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk albo minister, któremu podlega lub który nadzoruje instytut naukowo-badawczy, mogą po zasięgnięciu opinii odpowiedniego organu, wymienionego w ust. 3, przedstawić Prezesowi Rady Ministrów wniosek o nadanie tytułu profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego z pominięciem trybu określonego w ust. 2.

5. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk wspólnie określą w porozumieniu z innymi ministrami sprawującymi nadzór nad szkołami wyższymi tryb składania wniosków, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3, przez rady wydziału i rady naukowe.

Art. 32. 1. Tytuły naukowe są dożywotnie.

2. Pozbawienie tytułu naukowego może nastąpić tylko w razie skazania na karę więzienia za przestępstwo popełnione z chęci zysku lub z innych niskich pobudek bądź też wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby, przewidzianej w ustawie o szkolnictwie wyższym, w ustawie o Polskiej Akademii Nauk i w ustawie o instytutach naukowo-badawczych.

3. Oficera zawodowego można pozbawić tytułu naukowego również w przypadku pozbawienia stopnia oficera w trybie przewidzianym w przepisach o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenie honoru i godności żołnierskiej.

4. O pozbawieniu tytułu naukowego orzeka Rada Państwa.

5. W razie skazania na karę pozbawienia praw publicznych utrata tytułu naukowego następuje z mocy prawa. Utrata tytułu naukowego następuje również w razie skazania oficera na karę degradacji.

Rozdział 3

Centralna Komisja Kwalifikacyjna do Spraw Kadr Naukowych.

Art. 33. Centralna Komisja Kwalifikacyjna działa przy Prezesie Rady Ministrów.

Art. 34. 1. W skład Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej powołuje się 180—260 wybitnych uczonych posiadających tytuły naukowe.

2. W składzie Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej należy zapewnić udział przedstawicieli głównych dyscyplin naukowych.

3. Członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uzgodniony z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk oraz z ministrami nadzorującymi jednostki organizacyjne, w których osoby te są zatrudnione.

4. Kadencja Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej trwa trzy lata. W uzasadnionych wypadkach Prezes Rady Ministrów może przedłużyć kadencję Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, nie dłużej jednak niż o jeden rok.

Art. 35. 1. Kandydatów na członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej nowej kadencji wylania się w drodze ankietyzacji przeprowadzonej przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną w końcu kadencji wśród wszystkich osób posiadających tytuły naukowe. Każda z tych osób ma prawo do zgłoszenia jednego lub dwóch kandydatów reprezentujących tę samą lub pokrewną dyscyplinę naukową.

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w uzgodnieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk, kierując się wynikami ankietyzacji, przedstawia Prezesowi Rady Ministrów listę kandydatów na członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

3. W razie konieczności zapewnienia reprezentacji głównych specjalności naukowych, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w uzgodnieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk może na liście kandydatów na członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej umieścić osoby, których kandydatury nie zostały wyłonione w drodze ankietyzacji.

Art. 36. 1. Organem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej właściwym do występowania na zewnątrz jest Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

2. W skład Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej,
- 2) zastępcy przewodniczącego,
- 3) sekretarz,
- 4) przewodniczący sekcji,
- 5) członkowie.

Art. 37. 1. Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, jego zastępców oraz sekretarza powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uzgodniony z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk.

2. Przewodniczący sekcji oraz członkowie Prezydium Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej są wylaniani spośród członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej w drodze wyborów.

3. Przewodniczący Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, zastępcy przewodniczącego i sekretarz mogą być powołani jako stale urzędujący.

Art. 38. Organizację i tryb działania Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej, zakres działania jej organów, a także zasady wynagradzania stale urzędujących członków Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej określa Prezes Rady Ministrów.

Art. 39. Do zadań Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej należy w szczególności:

- 1) w zakresie spraw dotyczących stopni naukowych:
 - a) wydawanie opinii dotyczących nadania, zawieszenia, ograniczenia lub cofnięcia uprawnienia do nadawania stopni naukowych,
 - b) dokonywanie ocen działalności jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych, poziomu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz prawidłowości przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych,
 - c) zatwierdzanie uchwał rad wydziałów (rad naukowych) o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego, rozpatrywanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy w razie niezatwierdzenia tych uchwał,

- d) rozstrzyganie odwołań od uchwał rad wydziałów (rad naukowych) podejmowanych w przewodach doktorskich i habilitacyjnych,
 - e) zatwierdzanie nostryfikowanych stopni naukowych doktora habilitowanego,
- 2) w zakresie spraw dotyczących tytułów naukowych — opiniowanie wniosków o nadanie tytułów naukowych,
- 3) w zakresie spraw dotyczących powołania na stanowisko docenta osób nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego — ocena kwalifikacji kandydatów nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Rozdział 4

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe.

Art. 40. W zakresie uregulowanym niniejszą ustawą nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 41. Stopnie naukowe doktora i docenta oraz tytuły naukowe profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego uzyskane na podstawie przepisów dotychczasowych

stają się odpowiednio stopniami naukowymi doktora i doktora habilitowanego oraz tytułami naukowymi profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego określonymi w niniejszej ustawie.

Art. 42. Nie zakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przewody doktorskie i habilitacyjne będą prowadzone w dalszym ciągu na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 43. Przepisy niniejszej ustawy dotyczące ministrów stosuje się również do przewodniczących komitetów i komisji pełniących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych sprawujących nadzór nad szkołą, samodzielną placówką naukowo-dydaktyczną lub naukowo-badawczą.

Art. 44. Ilekroć w ustawie jest mowa o radzie wydziału, rozumie się przez to także senat w szkołach jednowydziałowych.

Art. 45. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do cudzoziemców ubiegających się o uzyskanie stopnia naukowego oraz o nadanie tytułu naukowego.

Art. 46. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w ustawie, obowiązują przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.